

Cabinet deputat Gheorghe Chiper

Arad, Str. Horia nr. 2

Tel./Fax: 0257/254841; Tel. RDS: 0357/413191; Mobil: 0726/200511

E-mail: deputatchiper@rdslink.ro

Ha 1788 B/06.06.2006

INTERPELARE

adresată domnului Radu Stroe, secretar general al guvernului

În noua structură a cabinetului Tăriceanu, coordonarea activităților din domeniile mediului de afaceri și întreprinderilor mici și mijlocii se impune a fi repartizate unui portofoliu ministerial.

Trebuie stabilite deci atribuții și responsabilități în două mari și importante domenii de activitate economică cu o problemă diversă, ale căror elemente se completează și se influențează reciproc.

Mediul de afaceri nu poate exista fără componenta sa cea mai reprezentativă – care este constituită din multitudinea de întreprinderi mici și mijlocii – iar această masă de subiecți din economie nu se poate afirma (și funcționa, desigur) fără un climat propice în sfera lor de relații.

Nu mă refer la stimulentele de ordin material și financiar, existente de altfel în toate economiile; nu am în vedere nici reglementările juridice și normative care sunt necesare acestui sector atât de expus dominației marilor structuri transnaționale; nici măcar asupra situației fiscalității tot mai apăsătoare și mai contraproductivă nu doresc să mă opresc în actuala interpelare pe care vi-o adresez.

Doresc însă, domnule secretar general, ca în noua calitate pe care o aveți, să interveniți – cu toată autoritatea – pentru eliminarea barierelor birocratice care s-au instalat în sistemul I.M.M.-urilor datorită formalităților complicate și frecvente solicitate – prin ordine ministeriale – pentru plata datoriilor către stat (contribuții pentru asigurări sociale, de sănătate, șomaj și chiar impozite și taxe la bugetul de stat și bugetele locale).

Evident că introducerea cotei unice n-a adus fericire în acest sector, dar și mai grav este faptul că sute de mii, milioane poate, de astfel de entități economice își irosesc timpul și energia pentru a completa declarații care să certifice efectuarea plăților la contribuțiile către finanțe și sistemul de asigurări sociale. Pare de-a dreptul hilar să fie necesară o astfel de declarație într-o epocă super-informatizată, când comunicațiile și transmiterea de date se efectuează în timp util la scară globală.

Dacă totuși în sistemul nostru financiar-fiscal nu se poate urmări prin mijloace computerizate astfel de plăți (și într-adevăr nu se poate, așa s-a demonstrat și în ce privește colectarea impozitului pe venitul global) atunci se pune întrebarea: de ce sunt necesare mai multe tipuri de declarații, de ce nu se poate rezolva totul printr-una singură, care se practică și este cuprinzătoare (declarația 100).

De ce s-au pretins și declarații paralele (de șomaj, C.A.S., sănătate), care implică deplasări repetate la alte instituții, în alte locații? De ce trebuie depus și bilanțul de două ori pe an și la două instituții (finanțe și registrul comerțului) când informatizarea ar putea rezolva eficient totul o singură dată și într-un singur loc, de unde se pot transmite datele necesare la toate nivelele interesate?

La aceste întrebări doresc răspuns scris.

Arad, 01.06.2006

